

[Arbejds- og socialministeren.]

besvare, men jeg skal komme tilbage til dette særlige spørgsmål ved anden behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg (ophævelse af adgangen til tvangsanbringelse i visse tilfælde).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3159; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1368).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Strøm: Det lovforslag, som vi nu har til behandling, kan jeg på mit partis vegne tilsi en velvillig behandling og støtte.

Allerede i 1948 havde jeg i socialministeriet lejlighed til at drøfte det spørgsmål, om det var rimeligt, at der i forsorsloven var bestemmelser, som af strafferetlige grunde gav adgang til frihedsberøvelse rent administrativt. Det blev derfor også en af de opgaver, som det udvalg, der blev bestemt nedsat omkring den 30. april 1948, det såkaldte anstaltsudvalg, fik at beskæftige sig med.

Det lovforslag, som vi nu behandler, er vel det første resultat af dette udvalgs arbejde. At det nu må gennemføres, for at vi kan ratificere den af Det europæiske Råd vedtagne konvention til beskyttelse af menneskerettighederne, som også er til behandling her på rigsdagen i denne tid, skal altså ikke forstås sådan, at vi ikke, før denne konvention kom til behandling, har haft opmærksomheden henvendt på disse spørgsmål med henblik på at ændre forholdene — dette gjorde da også den højtærede arbejds- og socialminister opmærksom på i sin fremsættelsestale.

Det er nogle indviklede bestemmelser, der

gælder på disse områder, og jeg forstår også den højtærede arbejds- og socialministers fremsættelsestale sådan, at han i udformningen af lovforslaget er gået noget videre, end anstaltsudvalget har foreslået, for at være på den sikre side med hensyn til at kunne ratificere konventionen. Spørgsmålet er så, om det lovforslag, vi nu har til behandling, tager alle de områder af lovgivningen med, som konventionen omhandler. Det vil sikkert være rigtigt, at vi underkaster lovforslaget en kort behandling i et udvalg, hvor vi kan få lejlighed til nærmere at drøfte spørgsmålene.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på lovforslagets enkelte paragraffer, de er nærmere omtalt i bemærkningerne og af ministeren i hans fremsættelsestale, men selv når vi gennemfører lovforslaget, er der forhold, der må ændres, forhold der måske ikke behøver at ændres med henblik på en ratifikation af konventionen, men som vi må ændre for ikke ved administrativ frihedsberøvelse at gå mennesker for nær. Nogle af de paragraffer, vi nu sletter i lov om offentlig forsorg, handler om straf, og hvor der er tale om forsorg, er der i høj grad mulighed for administrativ frihedsberøvelse. Dette forhold arbejder anstaltsudvalget imidlertid også videre med, og det siges i betænkningen side 11, stk. 2 — jeg vil gerne bede om tilladelse til et kort citat —:

„De forslag, der stilles i nærværende 1. betænkning, er efter udvalgets opfattelse nødvendige, hvis man vil tiltræde konventionen uden forbehold. Udvalget ønsker imidlertid at gøre opmærksom på, at man ikke kan betragte disse forslag som andet end en ajourføring i begrænset omfang af forsorslovens regler om frihedsberøvelse. Udvalget har meget indgående drøftet hele spørgsmålet om indførelse af mere effektive retslige garantier i forbindelse med anbringelse på arbejdsanstalt. Flere veje er imidlertid her mulige, og det vil næppe være rigtigt at træffe det endelige valg, før man har fuld klarhed over, hvilken form og hvilket indhold den fremtidige forsorg bør have.